

produceret forslag om at få dagpengene sat ned; det afholdt vi os trods alt fra.

Det, der er vigtigt i denne sag, er, hvis vi har folk, der ryger ud og mister deres job, at der så sker en opkvalificering. De har måske behov for nogle nye kompetencer. Vi oplever, at hele virksomheder lukker, vi oplever, at hele brancher flytter til udlandet, og det betyder altså, at vi har behov for at omskole nogle folk, hvis job ikke eksisterer mere i landet. Det betyder også, at hvis folk er ramt af ledighed i længere perioder, ja, så er vi nødt til at give dem nogle forløb, der gør, at de kan fastholde deres kompetencer med mulighed for at bide sig fast på arbejdsmarkedet.

Det handler slet og ret også om et ganske almindeligt ord på dansk, som hedder omskoling, fordi der er nogle, der skal flyttes fra en branche til en anden. Det er et spørgsmål om, at vi får arbejdsmarkedets parter til at føre den der regionale arbejdsmarkedspolitik. Vi har jo hidtil været enige om, at noget af det, der var vigtigt, var at forpligte parterne derude til at løfte en opgave. Vi kan løse mange ting herinde i Folketinget med regler, lovgivning osv., men det, der er vigtigt, er at få arbejdsgiverne og lønmodtagerne til at have et medansvar og et medejerskab til de løsninger, der skal findes.

Noget af det, der har undret mig, er at læse statistikker og ting og sager. Der påstår arbejdsgiverne, at de mangler at få 9.000 stillinger besat. Vi husker alle sammen, hvordan og hvorledes vi forsøgte i »Flere i arbejde« at forpligte arbejdsgiverne yderligere, og derfor er det da underligt, at de påstår, at der er 9.000 ubesatte stillinger i landet, de kan simpelt hen ikke finde folk, siger de, og man kan heller ikke påstå, at der er flaskehalse.

Når de arbejdsløse skal lægge deres cv ind i banken, var det jo meget nærliggende, at de 9.000 stillinger også blev lagt ind i cv-banken. Hvorfor gør man ikke den geniale ting? Så fik man jo den der prøve, som hr. Søren Søndergaard diskuterede med statsministeren, på at give folk et tilbud om et arbejde. Det ville jo være den letteste løsning. Det må da selvfølgelig også være irriterende for regeringen, når man har 9.000 ubesatte stillinger i en periode, hvor ledigheden næsten er steget med 40.000 inden for 2 år, og man så ikke kan få de 9.000 stillinger besat. Hvis ministeren har nogen forslag til det, vil vi da gerne høre om det.

Kl. 18.10

Det, der er sket under den borgerlige regering, er jo, at vi har en halv snes tusinde færre, som ikke har været ude i nogen forløb. Man kunne selvfølgelig også spørge, om regeringen synes, det er godt eller skidt. Vi kunne f.eks. tage et projekt på Fyn, som hedder Ringe i vandet; hvor man tog 50 pct. kontanthjælpsmodtagere og 50 pct. a-kasse-medlemmer og puttede dem sammen i et projekt. Det viste sig, at erfaringerne på begge områder var lige gode. Det viste sig, at man kunne få folk i arbejde igen. En kombination af uddannelse, jobtræning osv. gjorde altså, at de folk kom i gang igen. Så det værste, man kan gøre ved folk, er ingenting at gøre, ingen krav stille til dem, ingen tilbud give dem. Derfor er det væsentligt, at man holder fokus på, at der skal ske noget.

Lige før vi tog på sommerferie, kom beskæftigelsesministeren med en væsentlig indrømmelse og et forslag, som vi alle sammen i hele Folketinget syntes var godt. Det var, at man afsatte en pulje på 50 mio. kr., som var konjunkturbestemt, og plus 50 mio. kr. til næste år. Det kan siges med forskellig styrke, men den bekendtgørelse, der skulle følge, var så stram, at der stort set ikke var mulighed for at komme i gang med det område, og den er først lige blevet ændret nu. Derfor er der spørgsmålet med overflytning af penge til næste år.

Så har jeg jo selvfølgelig også tidligere noteret, at der er sket et skift i Venstres politik. Tidligere var det sådan, at der gik Venstre ind for meget mere regionalpolitik på det her område, at de regionale parter skulle have meget større råderum, end de har nu. Derfor har vi jo selvfølgelig været noget uforstående over for, at regeringen har fået flettet ind i de aftaler, at der skulle være et loft på 55 pct., og jeg har hørt, at det skulle være 50 pct. til næste år.

Jeg vil også gerne stille ministeren de spørgsmål, om AF har brugt de penge, som de har fået til rådighed i år, og hvad det betyder for de arbejdsløse, at de ikke har fået de tilbud, som de skal have. Jeg erkender, at implementeringen og indkøringen af »Flere i arbejde« ikke er så langt henne i forløbet, men det må alligevel være beskæmmende, hvis vi har ledighed og folk, der ikke har fået deres aktivering, at vi stadig væk har uforbrugte midler derude i regionerne. Kunne vi en dag få oplyst, hvor meget det drejer sig om?